

EL BORINOT

ANY III - NÚM. 102
5 NOVEMBRE DE 1925
PREU & SUBSCRIPCIÓ:
UN TRIMESTRE 2'50

Setmanari il·lustrat
20 cms.

LA CORRESP. A
L'ADMINISTRACIÓ:
ANGELS, 22 I 24
BARCELONA

ÈPOCA DE CARTES

- He escrit una carta a En Jaumet.
- Quan la publicaran els diaris?

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

CANVI D'OFICI

Els productes agrícoles estan de baixa. Pregunteu-ho al primer pagès que se us posi a tret i us dirà que mai l'art de la terra no havia estat tan per terra com suara. Les granes que no valen res; que del vi no es treu la meitat dels jornals i medicines contra les malures; que el conrear tuberculs és caminar a la tuberculosi fulminant; les fruites—us dirà—aquelles ensucrades i sucoses fruites del Llobregat, enguany n'han menjades més el bestiar que les persones. Pot dir-se que ço que no volgué la pedra s'ho menjaren els porcs, per bé que si els porcs es crusprien les fruites i nosaltres ens mengem els porcs, fet i fet, tant hi ha d'ací a allà com d'allà a aquí, i en paus.

El pagès, rai, que menja del tros—se sol dir. Sí, amb aquest compte, però, no es fa oli per fer córrer les màquines; car de res no es poden fer mans ni mànagues.

L'aviram perquè pongui uns necessita gra; per engreixar els porcells calen farines, la mola, si no li tiren garrofes a la menjadora, no tira el carro. Tot plegat vol dir que sense *lubi* hom estiraria les barres més que En Carres de Tarragona que feia uns badalls que arribaven a Mallorca.

Per treballar tot l'any i anar a l'hospital, que ho faci qui vulgui. Hom no hi troba el compte.

Fer de pagès vol dir fer de ruc pels altres anar a cavall, i tanmateix les coses ben repartides van millor.

Molts han canviat l'ofici de pagès, altres, però, es dediquen al conreu de les castanyes per ésser una fruita de gran consum tot l'any. Molts es dediquen a cercar bolets que són de fàcil col·locació segons a on i en determinats temps. Es bo d'espavillar-se, seguir la moda i els capritxos de molta gent aficionada a rebre amb pler aquestes menges indigestes, de les quals us canten les excel·lències malgrat de les despeses en bicarbonats, magnèsies efervescent i ungüent de conyac.

Hi ha un gran avantatge a explotar els bolets: no us costen res de sembrar i no paguen contribució de cap mena. El dia que la S. de les N. se n'atalai potser els estancaran com el tabac i els llumins. Llavors seran més cars que suara i, naturalment, més dolents.

Per si arriba aquest cas, els pagesos hauran de rumiar-se'n una altra que, tal volta, els permeti anar a cavall. Hom sospita si es dedicaran a fer el taxi, que és l'esdevenidor de molts fills de casa bona.

FLENDI

Menuderies

L'amic Calmet des de petit ja era un caràcter. Fumava paper d'estrassa, es mocava amb els dits i sabia negar com un oriol. El seu pare volia fer-lo savi menant-lo a bons estudis, recolzant en la pròpia experiència de què, la lletra fa molt de servei en el món. Un home sense lletra—solia dir el vell Calmet—a tot arreu fa el *radicul*.

Malgrat de tot, l'amic Calmet no es sentí mai atret per les lletres literàries (?), i el seu pare tingué de junyir-lo a l'ofici de la casa, que era de menudaire.

Les menuderies de l'escorxador li foren arrendades i l'amic Calmet, aprenqué el mestatge de preparar la primera matèria per fer els succulents cap-i-pota, tripes amb suc i el tradicional sang-i-fetge i *ceba de porc* que endossava als pobres, llavors que les subsistències anaven a cap dinar.

Ell ja ho deia: si vols viure bé, tracta amb pobres; i no s'equivocava, car sempre tenia l'establiment ple. Allò que es diu, no podia treure's els compradors del damunt. En pesos, preus i qualitat, mai no li miraven prim, pagaven, bitllo-bitllo, el compte que els feia i, encara gràcies que els ho volgués vendre.

Com que d'un temps, uns altres ne vénen, amb tot allò de la guerra, els submarins i els gasos asfixiants, el negoci dels menudaires—com altres de menor quantia—preguè la grossa volada que tant afectà les "tres classes de vapor" ço és, els articles de *comer, beber i arder*, que no se'n veien els dits; heus-ho aci. Tot es despatxava i sortí que en tinguessin.

Els menuts de tota mena deixaren d'ésser menja predilecta del proletariat, per la suprema raó que el tal proletariat sols existia de nom. Els menuts, doncs, automàticament, augmentaven de categoria fent entrada a la taula dels rics, per aquella altra raó que tothom ho era, de ric.

Els qui millors resultats n'hagueren, però, foren els tractants en menuts tan sollicitats com els venedors de *caliquenyos* i d'articles de primera necessitat per l'istil. Com que feien més diners que no volien, rumbejaven com els fabricants d'específics nord-americans.

En Calmet sabé entendre's de debò aprofitant l'avinentesa que—escrúpols de banda—n'hi havia pel pare i per la mare sols parant la mà, buidant les butxaques del proïsme i emplenant la pròpia amb la mateixa rapidesa que es fuma una cigarreta dels paquets que, per zero cinquanta ens serveix la benemèrita arrendatària.

Mentrestant, els senyors de bon paladar—els *gourmets* que en diem—es crusprien les menges dels pobres, la família Calmet, i d'altres similars, l'abillaven de pollastrets tendres, filet de primera i altres menudències que res no tenien a veure amb els menuts en no essent la plata que els deixava la venda de cervells i pota de vedella, o la *calderilla* pervinguda de la dels caps de be i sang de moltó.

El *penco* del qual es valien per tirar el carro i rodar el bogit fou substituït per un tractor mecànic de bona marca amb el qual es donaven gran importància; passejaven un carruatge de vistós decorat amb lletres que es veien de mig quilòmetre lluny, anunciadores de la indústria i nom de l'industrial explotador. La forma original provocà comentaris de tota mena.

Per alguns és habitual anunciar en els carruatges industrials, per exemple: "Tintes de K. K.", "Aprestos de F. S." o "Jarabes de A. LL". L'amic Calmet, que mai no volgué creure el bo del seu pare quan volia fer-lo enlletat, hi posà en lletres de dos pams un provocatiu rètol de DESPOJOS DE ISIDRO CALMET que trencava el cor i empenyava de mortal esgarri-fera tots e's llegidors que el topaven.

Era macàbrica la deambulació pels carrers de la ciutat d'aquell cotxe amb epitafi. Produïa un efecte singular veure'l cada dia, a les hores de sol, pels llocs més cèntrics, amb aquell punible desvergonyiment i en una població de milers d'habitants que gosen d'un Ateneu, Acadèmia de Belles-Arts, Centre teosòfic i, àdhuc *Capilla protestante*.

No mancà una ànima bona—tal volta un vigilant nocturn o un d'aquells de la Ronda d'arbitris—que advertiria a en Calmet de la conveniència de deixar de passejar els propis "despojos" i practicar algunes obres de reforma en l'esmentat rètol; car, actualment, circula amb la petita i consoladora modificació "Despojos Isidro Calmet".

Ahora han disminuït els sofriments dels temperaments massa impressionables i els dels que—benaventurats!—encara creuen en la gramàtica i llurs regles fonamentals per parlar i *escribir correctament*, etc...

Nosaltres som més radicals car hauríem completat el rètol primitiu de "Despojos de Isidro Calmet" amb un R. I. P. Les coses, les entenem així; fer-les bé o no fer-les. Tot abans de sotmetre'ns a un sistema de cultura menudaire que fa perdre els sentits.

EL DOCTOR ARMILLA

Nota: Aquesta anècdota és rigorosament històrica.

Del balconet estant

A França, entre moltes altres qüestions que es debaten (per exemple: l'alegria financiera, la gran gesta de Damasc, les llengües "regionals" a les escoles, etc.), una n'hi ha que afecta singularment la gent de lletres, i és la trista condició dels escriptors. Un diari de París narra el calvari d'un literat francès que fa uns mesos que rau a un llit d'hospital, sense ni un franc: tal com avui estan els frances, ja és dir!

Es Albert Savine. Malaurat Albert Savine, digne de millor sort.

Fou el primer a traduir Tolstoi i Wilde al francès. Fou animador d'autors que tingueren llarga fama i ventura, com Paul Adam. Fou un esperit inquiet. Generós i ardit, es féu editor d'escriptors joves, perdé els diners. Es féu escriptor; traduí autors anglesos: per cada volum cobrava trescents francs! A aquest preu en féu 34. Tan-cat tot el dia dins la Biblioteca nacional de París, amb un sol mos durant tota una jornada, molts cops, publicà 67 volums de traduccions de Kipling, Wells, Mark Twain, Conan Doyle, Stevenson, Jacobs. Fa tres mesos, baixant d'un metropolità caigué i es fracturà greument la cuixa.

I als 67 anys, després d'haver publicat 180 volums, el pobre Albert Savine no té un modest passament, un modest estatge, ni una casa barata, a París; a París on un negre de jazz-band, cobra un grapat de cents francs per vetlla.

Ja ho deia el senyor Esteve. Lletres? Misèria!

ÇO QUE PASSA PEL MÓN

(octubre de 1925)

Dia 25.—A Atenes és detingut el general Plastiras.

—Diuem que a Nicaragua esclata un pronunciament militar.

—A Xile es celebren eleccions presidencials. Triomfa el senyor Emilià Figueroa.

Dia 26.—Dimiteixen tres ministres, nacionalistes, del govern alemany; a requeriment del partit que es mostra disconforme amb els acords de Locarno.

—El Congrés dels Soviets acordà abolir la pena de mort; s'exceptuen els casos de crims contra la seguretat de l'Estat i els d'estafa.

—S'inaugura a Roma la II Conferència d'agències telegràfiques internacionals.

Dia 27.—El govern francès de Painlevé presenta la dimissió. La qüestió financiera n'és la causa.

Dia 29.—Es solucionada la crisi del govern francès. Painlevé torna a formar ministeri. Briand hi segueix. En resta fora Caillaux.

Dia 31.—La Cambra persa acordà destituir la monarquia de Pèrsia.

VOLVES

Llegim: "Els efectes de la tonyina".

Amb el títol en tenim prou. Entesos.

Llegim: "Es a París el príncep japonès Xi-Xi-Vu".

En qüestió de noms, aviat arribarem al rei Pi-Pi.

Diuem que a New-York ha mort el rei del tabac.

Nosaltres no coneixem més rei del tabac que l'arrendatària d'aquest país, que no és pas morta, malauradament.

Gaziel escriu un article on diu que Catalunya es troba al purgatori.

Més val al purgatori que no als llims, mestre.

Sembla que hom torna a parlar de regionalisme i de la "qüestió catalana".

Creiem, i encara ho creiem, que ja n'hem parlat prou nosaltres.

Demés, no havíem dit que el regionalisme ha passat a la història?

Ja Gaziel diu que la Lliga és un anacronisme que fa somriure.

Crònica retrospectiva

"DON JUAN" I LA SEVA CAPA, ELS AVARS I ELS MORTS I L'ALEGRIA TRIOMFANT COM A FINAL

Després de la més o menys triomfadora entrada de les castanyes, arriba posposament a Barcelona el clàssic "Don Juan Tenorio", disposat no solament a entretenir els seus habitants, sinó també a divertir-los i alegrar-los sobretot, amb el màxim grau d'alegria, aquesta disfressa de moda que, encara que sigui forçada, té l'aventatge d'amagar i eclipsar amb admirable facilitat les penes més sentides, i les desgràcies més doloroses. De vegades, però, aquest "Don Juan" no precisament fa obres tan humanitàries com les d'amagar tristesses i amargues realitats dels ulls del més perjudicat, sinó que també la mateixa capa de l'alegria i de la suprema barri-la, aixopluga baixeses repugnants, podridures de clavaguera.

El "Don Juan" d'enguany, naturalment que és el mateix d'ara fa un, dos o tres, quatre, anys... però aquest any ha vingut una mica moix, com si s'hagués refredat una mica. No sabem que li passa; això sí, està segur de deixar, com sempre, bell record per tot. "Don Juan Tenorio" és la figura del dia, el rei de la diada dels morts i durant aquests jorns, en el pensament de cadascú hi ha gravat el mateix "Don Juan" i a l'esquena o davant seu, pensen divertir-se molt. L'egoïsta, aquest que tot ho vol per ell, voldria que solament en el seu pensament hi hagués el "Don Juan"; voldria disfrutar-ne ell sol; voldria que cada dia, durant els 365 que té l'any es celebrés l'arribada del Tenorio, això sí, quan sent a parlar de l'exproffesa diada dels morts, tremola com un nen, poruc més que el mateix "Don Juan" quan veu que "las paredes filtran fantasmas". Tremola de por en pensar amb els milers de milers que dormen l'eternitat i en sa cara plena d'espasmodisme s'hi veu dibuixada aquesta cobdícia que tant els fa patir, sense que l'alegria o els acudits d'un "Don Juan", ni les extravagàncies d'un Ramper, sigui suficient per fer-li calmar aquest temor.

Aquests avars que només volen viure per ells, temen, no un mort determinat del cementiri X, o Z, sinó tots els morts en general. Quan no estan distrets amb el "Don Juan" i llur pensa barrina en morts, es creuen que aquell dia és el predestinat per a la resurrecció general, vigília del dia del Judici Final en què es farà efectiva la inapellable Justícia de Déu.

La resurrecció dels morts és l'únic turment d'aquests quants homes que es creuen que el món és d'ells exclusivament.

Nosaltres, francament, no som amics ni enemics de "Don Juan Tenorio", sentim solament per ell aquest apèl que hom sent pels valents, acompanyat però, d'aquella llàstima que a hom li fan els imbecils i pobres d'esperit.

Aquesta misteriosa capa de Don Juan que hem alludit, també ens la posen nosaltres de vegades i amb ella riem i fem barrila de la bona, encara que per això alguns cops tapí coses odiables per nosaltres però, estem segurs que un dia, aquesta capa meravellosa per de molt bona tela que siga es farà malbé i no tindrem altre remei que treure'ns-la i aleshores serà quan amb més força que mai, tots a l'una, donarem un crit de "Visca l'Alegria!"...

J. PENINA

I. LÓPEZ, editor, LIBRERIA ESPAÑOLA, RAMBLA CENTRO, 20, BARCELONA.

Precio U.P. REAL en toda España.

Tamany 30 x 21. — Any 1863. — Impremta de Ramírez i Comp.

Tamany 38 x 28. — Any 1863. — Impremta de Leopold Domènech.

Tamany 43 1/2 x 31. — Any 1868. — Impremta d'«El Porvenir».

Tamany 44 1/2 x 32. — Any 1870. —

DIARIS, PERIODICS, REVISTES, BUTLLETINS, ETC.,

APAREGUTS A CATALUNYA DE CENT ANYS ENÇA

El Tiburón.—Tamany de 30 x 21. Almanac humoristic i satírico-polític il·lustrat, de 16 pàgines de text, escrit en castellà. Surt per primera vegada a Barcelona l'any 1863. Compta amb col·laboradors com Roca i Roca, Joaquim Maria Bartrina i altres. Republicà i "avançat". Preu: un ral. Editor: Innocenci López. Impremta de Ramírez i Companyia, Barcelona. Col·lecció de M. Serra i Pons).

El Entreacto (secció artística de "Gaceta universal de agricultura, industria, artes, avisos y noticias"). Tamany de 38 x 28. Consta de 4 pàgines, escrit en castellà. Director: Agustí Urgellés de Tovar. Preus: a Barcelona, 1 pta. el mes; fora de Barcelona, 3'50 ptes. trimestre; estranger, 10 ptes. semestre; Amèrica, 25 ptes. l'any; Filipines, 40 ptes. l'any. Número solt una peseta. Aparegut a Barce-

lona l'any 1863. Impremta de Leopold Domènech, c. de Basea, 30, Barcelona. (Col·lecció d'En Secundí Font).

La Barretina.—Tamany de 43 1/2 x 31. Aparegut a Barcelona l'any 1868. Setmanari català de 4 pàgines. Satíric. Publica fulletí. Preus: 2 quartos un número. Director: Anton Serra. Administrador: Eudald Puig. Impremta d'«El Porvenir», carrer de Tallers,

58, Barcelona. (Col·lecció del doctor Soler i Badia).

El Guirigay del 70.—Tamany de 44 1/2 x 32. Aparegut a Barcelona l'any 1870. Setmanari de 4 pàgines, escrit en castellà, surt els dissabtes. Satíric "avançat". Director: Joan Justo Huguet. Preu: 4 quartos el número. No diu la impremta. (Col·lecció de Secundí Font).

llibres & lletres ERUDICIÓ I CULTURA

Conferències

—"La Biblioteca Nova" publica un volum de "les cent millors poesies de la llengua catalana antigues i modernes", amb un pròleg de Tomàs Garcés.

—Aviat sortirà "Kataluna Antologia", antologia catalana en esperanto, amb més de 200 versos i prosas catalanes, compilada per Jaume Grau Casas.

—Ha sortit el volum X (anys 1917-1918) d'"Estudis Universitaris Catalans", amb un interessantíssim sumari.

—"La Reconstrucció del Llenguatge Literari Català". Amb aquest títol és publicat un llibre, de més de 300 pàgines, del qual és autor Josep Calveras, S. J. Edició de la Biblioteca Balmes.

—Es anunciada la publicació d'una altra biblioteca catalana que es diu "La Novella Nostra", de la qual és director En Miquel Capdevila.

—Ha sortit "Jo!", novella d'En Prudenci Bertrana, la qual a hores d'ara ja ha assolit un brillant èxit de llibreria.

—També un d'aquests dies comença la publicació d'una nova biblioteca que es diu "La novella catalana", comença amb l'obra de Joan Espinós: "La sonatina de la vida".

—Hem sentit a dir que hom prepara la publicació d'una revista literària, on col·laboraran mestres de la nostra ploma.

—Dins la col·lecció de "La Novella d'Ara" ha sortit "Janet" de Josep Lleóart.

"PANORAMA BIBLIOGRÀFIC", al saló d'actes del Foment del Treball Nacional, organitzada per la Unió Sindical de les Indústries del Llibre, a càrrec del senyor Manuel Rubió i Borràs, dia 24.

"TRACTAMENT DE LA HEREDOLUES INFANTIL", pel doctor A. Carerras, a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, dia 28.

"RESULTATS D'UN ANY DE DETERMINACIONS CLÍNiques DE METABOLISME BASAL", a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, a càrrec del doctor B. Guileria, dia 28.

"LES MALALTIES I EL VEGETARISME CIENTÍFIC", a l'Agrupació Excursionista de Catalunya, per En Josep Castro, dia 28.

"PROBLEMES JURÍDICS QUE HA CREAT, EN RECENTS CRISIS BANCÀRIES, LA PIGNORACIÓ DE VALORS EN DIPÒSIT", a l'Associació de Comptables de Catalunya, a càrrec del publicista i advocat mercantilista senyor Rafel Gay de Montellà, dia 28.

"VALOR PATOGENIC DE LES ALBUMOSES I PEPTONES EN L'ORINA DE LES EMBARRASSADES", a l'Institut de Medicina Pràctica, a càrrec del doctor Rusca, dia 29.

"SANATORI MARITIM DE SANT JOAN DE DÉU", a càrrec del doctor Joaquim de Riba, a la Societat Médico-Farmacèutica de Sants Cosme i Damià, dia 29.

"VELLS I JOVES", A SABADELL, a la Lliga Regionalista, per Mossèn Antoni Navarro, dia 30.

"L'EDUCACIÓ FÍSICA I L'ATLETISME COM A MITJANS DE REGENERACIÓ I EDUCACIÓ", a càrrec d'En Josep A.

Trabal, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, dia 30.

"OXIDACIÓ I REDUCCIÓ. — Càlcul dels coeficients d'una reacció", a l'estatge del Foment de Cultura, pel R. P. Eugeni Saz, S. J., sots-director i professor d'Anàlisi de l'Institut Químic de Sarrià, dia 30. Organitzada per l'Acadèmia d'Enginyeria de la Congregació de la Immaculada V. M. i Sant Lluís Gonçaga.

"LA LLUITA CONTRA EL CRANC", per la doctora Quadras Bordes, delegada de l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya a la Lliga Catalana contra el Cranc, a l'esmentada Acadèmia, dia 30.

"LES REIVINDICACIONS FEMENINES", a l'Ateneu Barcelonès, per En Santiago Valentí Camp, dia 31.

"ORIENTACIONS SOCIALS", PEL president dimissionari de la Unió Professional de Dependents i Empleats de Comerç, al local social de la dita entitat, dia 31.

"L'AMOR I DE L'AMOR A LA PATRIA EN ÉSSER-NE LLUNY", a Lleida, a l'Ateneu, a càrrec del doctor Alcayde, catedràtic de Lògica Fonamental, dia 31.

"EL FREUDISME EN LA LITERATURA actual", pel professor Beluel, de la Facultat de Lletres de Tolosa, a Perpinyà, a l'històric palau de la Sala Aragó, dia 1 de novembre. Organitzada per l'Associació Politècnica.

"LES PERIVISCERITIS ABDOMINALS adhesives", pel professor doctor Lardennois, de la Facultat de Medicina de París, a l'Ateneu Barcelonès, dia 2.

"LES NOCIONS RECENTES EN EL tractament de les cirrosis venoses", a l'amfiteatre de la Facultat de Medicina, a càrrec del professor doctor Villaret, de la Facultat de Medicina de París, dia 3.

"LA FAÇ MORAL DEL NATURISME", pel professor Josep Castro, a l'Agrupació Excursionista de Catalunya, dia 4.

"STASI INTESTINAL CRÓNICA", a càrrec del professor doctor Lardennois, a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, dia 4.

"TRASTORNS DEL DEBIT URINARI en les afeccions hepàtiques i gastro-intestinals", a l'Hospital de Santa Creu, pel professor Villaret, de la Facultat de Medicina de París, dia 4.

"ELS ERMS DE LA PATRIA", A càrrec d'En Josep Torres i Tribó, a Lleida, a l'Ateneu.

Exposicions

DE PINTURES I PAISATGES fets en col·laboració pels notables pintors Mumbrú i Ferran Callicó, a les Galeries Laietanes.

DE PINTURES DEL PINTOR ALEMANY W. A. Dörgerich, a les Galeries Malméd.

OBRES INÉDITES DEL PINTOR català Pere Isern i Alió, resident a París, a les Galeries Dalmau. Oberta al públic fins el 13 de novembre.

DE PINTURES D'EN MATEU Serra i Buixó, a "La Pinacoteca".

D'ORNAMENTS SAGRATS, A GIRONA, al convent d'Adoratrius, organitzada pel Centre Eucarístic Diocesà.

Llicó filològica.—Un individu conta a un amic seu que la seva esposa acaba d'infantar tres nenes molt robustes.

—Tres nenes!... Es singular!...

—No home, no; això és plural!...

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO
24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—BAS i TARRIDA
35. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.

CARRER CORTS CATALANES
451. Inst. elèct. aigua i gas.—RAFAEL SALA.
Pelletaria.—"LE RENARD".

SARRER CLARIS
102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS
72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER
65. Ribas i Ferrer. B. Regina Novel·les escollides

CARRER COMTE ASALTO
15. Mobles a plaços i comptat.—JOSEP MACIÀ.

CARRER BOTERS
4. F. MONFALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL
1. C. FONT. Mantons Manila i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
28. pral. J. COSTA.—Antiquitats d'art.

CARRER DEL PI
13, 24. SASTRE.—L. MIR.

CARRER DE SANT PAU
3. Camiseria del Liceo.—JOAN VALLVÉ.

CARRER BALMES
126. RADIO-ELECTRIC Manufacturers.

RAMBLA DE CATALUNYA
15. Pelletaria "La Siberia".—J. TICO.
20. Ferruqueria.—J. MAYMÓ.
94. LA ARTÍSTICA.—Brodats i Confeccions.
124. Instal. bones i barates.—Barnada i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA
36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA
2 i r. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ
66. Palla i Alfals JOSEP CATALÀ.

CARRER PORTAFERRISA
22. Ganiveteria i perfumeria.—VDA. DUCHEIN
25. Camiseria A. DE B. CORNELLA.

CARRER ARIBAU
29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA
18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SÁBAT.

CARRER JOVELLANOS
4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. Picazo

RONDA SANT ANTONI
60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.

CARRER SALMERÓN
140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS AROS.
193. Làmp. Elect. i radio.—RAMON RABASA.

DIAGONAL
460. "Radio Iris".—J. B. MODOLELL.

SALA PARÉS
Establiments MARAGALL
Petríxol, 3 i 5 - BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 643
Telèfon 813-S. P. - BARCELONA

FREIXENET
SANT SADURNÍ DE NOYA

ÉS EL MILLOR XAMPANY

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

APARELLS I ACCESSORIS
PER A LA

RADIO TELEFONIA

DE LES MILLORS MARQUES
Venda al major i detall

Carrer Canuda, 45 i 47
BARCELONA

DIPÒSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC

JOSEP CLAVELL

Solingen-Paris-Barcelona
(Casa fundada per R. ROCA)
JOSEP ROCA

Navalles i Màquines d'esfilar
assegurades
Ganiveteria - Tocador
Taller d'esmolat tota mena d'eines
PLAÇA DEL PI, n.º 3

F. CARRERAS CANDI

**NARRACIONS
MONTSERRATINES**

CONTÉ ENTRE ALTRES:

La roca del Gegant encantat - Lo
senyal del Cap de Mort - Lo Ca-
vall Bernat - Lo Vall-Mal - Lo
drama de Sant Miquel - Lo fals
ermita de Montserrat - Lo ban-
doler de Montserrat.

Vol. de 400 pàgs. il·lustrat amb 35 gravats

IMPREMTA ALTÉS

Angels, 22 i 24

Preu: 2 pessetes

Oficina de còpies CASA RENÉ

Reproducció - Treballs en rajolí - Rapidesa, bon aspecte i economia
CARRER DE MONTSIÓ, 18. TELÈFON 4525-A - BARCELONA

PARAIGÜES :: OMBRELLES
VANOS
BASTONS

J. CARDÚS

PORTAFERRISA, 10
BARCELONA

Lo Gayter del Llobregat

Poesies de

Joaquim Rubió i Ors

amb un pròleg de

Antoni Rubió i Lluch

Edició Poliglota.

Volum IV, 1839-1895. Més de 300
pàgines, rústega: 5 pessetes;
luxosament enquadernat en tela,
6 pessetes.

**LLÀTZER
DE TORMES**

el clàssic de l'humor
demanu-lo
a totes les llibreries

2 PESSETES

IGNASI FOLCH I TORRES

UNA DONA

NOVEL·LA CONTEMPORÀNIA

A TOTES LES LLIBRERIES

PREU: 3'50 PTES.

TELÈFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat (Seu d'Urgell)